

breda lösningar

”Samförstånd” och ”breda lösningar” har alltid varit honnörsord i svensk politik. På motsvarande sätt har det varit farligt att ”ställa sig utanför”. Den som inte tycker som majoriteten riskerar att betraktas som en egendomlig särpling. Så är det i ett samhälle med uniforma åsikter och värderingar.

Vad man ställer sig utanför blir då mindre viktigt. Det centrala värdet är känslan att man tillhör en vidare grupp, en åsiktsgemenskap. Att denna bygger på mycket bräcklig grund och har ingåtts mellan parter, som i allt annat är motståndare, bortser man gärna från. ”Det är en fin svensk tradition att söka uppnå samförstånd”, heter det i stället.

Om det viktigaste blir att nå ”breda lösningar” kan det inte bara vara skattepolitiken som bör komma i åtnjutande av denna taktik – eller kanske samförståndet rent av är en strategi? Nej, bara man är beredd att kompromissa på motståndarens villkor finns det oändligt många möjligheter att nå breda lösningar:

Centern och folkpartiet har idag träffat en överenskommelse med socialdemokraterna om att kollektiva löntagarfonder ska införas från 1984.

– Det har varit ett givande och tagande, säger budgetminister Rolf Wirtén efter ännu en ”underbar natt” med Kjell-Olof Feldt. Att bara vi, och inte oppositionen, gjort eftergifter är helt fel. Vi har tvingat socialdemokraterna att godta individuella andelar. De består av att alla löntagare till semestererna ska få ett semesterbidrag motsvarande sammanlagt 0,0005

promille av fondernas behållning.

— Jag blir så arg när moderaterna inte vill gå med på det här, säger folkpartiledaren Ola Ullsten. Det står ju i regeringsdeklarationen att näringslivets kapitalför-sörjning måste tryggas. Och det har vi ju nu nått en bred lösning kring. Det är ingen risk att socialdemokraterna kommer att riva upp den här överenskommelsen om de skulle komma till makten.

— Dessutom gick de med på att skjuta på införandet av fonder ett helt år — från 1983 till 1984. Att vi skulle ha blivit lurade är bara prat, menar Ullsten.

Statsminister Thorbjörn Fälldin är hemma i Ramvik och deklarerar. Han vill inte kommentera uppgörelsen. En ledande centerpartist säger emellertid:

— Lantbrukskooperationen ställs ju utanför fonderna. Därför har vi inget att invända mot denna breda lösning.

— Svek? Vadå, undrar den nya folkpartistiska sjukvårdsministern Gullan Ärlemalm på frågan om det var riktigt att gå med på socialdemokraternas krav på socialisering av läkemedelsindustrin.

— Det står ingenstans i vårt partiprogram att just läkemedelsindustrin ska förbli privat, invänder hon i ett TT-uttalande. Vi har visst inte blivit lurade — socialdemokraterna har gått med på en av våra hjärtefrågor — husläkarna. I överenskommelsen framgår tydligt att vi nu gemensamt ska utreda om försöksverksamhet med husläkare eventuellt kan införas i Burlöv och Sunne under början av 90-talet!

Ärlemalm, som i likhet med sin likale-

des avsatta kommunalrådskollega från Uppsala, den nye chefen för filmcensuren, nyligen riskerade att bli arbetslös, är hittills okänd som sjukvårdspolitiker. Hennes erfarenhet från sjukvård inskränker sig enligt egen uppgift till att ha läst flera romaner i serien "Män i vitt".

— Men kunde hon Arrebäck bli chef för filmcensuren på att ha sett "Pongo och valptjuvarna" med sina barn ska det här säkert också gå bra, säger denna nära bekanta till såväl Ullsten som Wikström.

— Det är socialdemokraterna, inte vi, som fått ge vika. Så kommenterar framtående moderater dagens uppgörelse med socialdemokraterna. Det står nu klart att Svenska Flaggans dag blir Sveriges nationaldag. Att man från moderat håll gått med på att alla löntagare kollektivansluts till SAP anser man inte vara något svek.

— Vi har ju aldrig haft något emot kollektivanslutningen till statskyrkan, förklarar riksdagsmannen och godsägaren Knut af Clercker. Det är alltså ingen principiell eftergift utan bara en justering av våra hittillsvarande åsikter som vi gjort för att uppnå denna historiska kompromiss!

Inom den moderata partiledningen uppges man vara nöjd med överenskommelsen.

— Vi visste väl att det gick att tala med Palme, kommenterar en av partiledarens yngre rådgivare. Nu kan vi se väljarna i ögonen igen. Nu slipper vi alla frågor om varför vi hundradubblat utlandsupplåningen. Inget går upp mot en äktsvensk, rejäl bred lösning!

Johan Hjertqvist